

Міністерство освіти і науки України
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

49

**НАУКОВО-
МЕТОДИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ**

Матеріали конференції
Забезпечення якості вищої освіти

ОДЕСА, 2018

Матеріали друкуються відповідно до рішення 49-ї науково-методичної конференції ОНАХТ «Забезпечення якості вищої освіти», яка проходила 11–13 квітня 2018 року.

Склад редакції: Єгоров Б.В., д-р техн. наук, професор,
Трішин Ф.А., канд. техн. наук, доцент,
Мураховський В.Г., канд. фіз.-мат. наук, доцент,
Букарос А.Ю., канд. техн. наук, доцент,
Корнієнко Ю.К., канд. фіз.-мат. наук, доцент,
Кручек О.А., канд. техн. наук, доцент,
Агеєва І.М., канд. екон. наук, доцент,
Дишкантюк О.В., канд. техн. наук, доцент,
Жихарева Н.В., канд. техн. наук, доцент,
Котлик С.В., канд. техн. наук, доцент,
Купріна Н.М., канд. екон. наук, доцент,
Саркісян Г.О., канд. техн. наук, доцент,
Світий І.М., канд. техн. наук, доцент,
Соц С.М., канд. техн. наук, доцент,
Шарахматова Т.Є., канд. техн. наук, доцент,
Шпирко Т.В., канд. техн. наук, доцент,
Риженко Л.Д., методист

ГОЛОВНІ ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА	
А.О. Соловей, Т.С. Ботіка	137
ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН В ТЕХНІЧНОМУ ЗВО	
С.Ю. Вігуржинська	139
АПРОБАЦІЯ ДЕЯКИХ ШЛЯХІВ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ	
Т.В. Стрікаленко, О.О. Коваленко	140
НАВЧАЛЬНО-ПРОФЕСІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ОСНОВА ПІДГО- ТОВКИ ФАХІВЦІВ	
М.М. Зацеркляний, Ю.В. Семенюк, Т.Б. Столевич	142
РАНЖУВАННЯ УНІВЕРСИТЕТІВ ЯК ІНСТРУМЕНТ ОЦІНЮВАН- НЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	
М.Л. Орлова, С.Г. Ярьоменко	146
ОЦІНКА ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ РЕ- ЗУЛЬТАТІВ ДИПЛОМНОГО ПРОЕКТУВАННЯ У ВИГЛЯДІ НЕЧІ- ТКИХ ПРОГНОЗІВ	
В.А. Шалений	149
ПОШУКИ АКТИВНОГО РОЗВИТКУ	
Г.А. Гончарук, А.П. Ліпін, І.М. Шипко	151
ЦІННІСТЬ ЯК ІНТЕГРАЛЬНИЙ ПРИНЦИП НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ	
І.С. Лар'яновський	153
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ СВІТИ	
Д.М. Скрипніченко, І.О. Климентьєва	155
РОЛЬ ВИКЛАДАЧА В ПІДВИЩЕННІ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ	
Ю.Д. Чумаченко, М.О. Ковальов	157
МОДЕРНІЗАЦІЯ ЗМІСТУ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЯК ЗАПОРУКА ЇЇ ЯКО- СТІ	
О.В. Тарасова	160
ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ТА САМООСВІТА ЯК ФА- КТОРИ РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ СТУДЕНТІВ	
С.А. Дмитрашко	162
РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ У СТВОРЕННІ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	
Т.В. Стрікаленко	164
ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ - ВАЖЛИВА СКЛА- ДОВА ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ	
В.М. Лисюк, З.М. Сахарова, О.О. Фесенко	166
МАРКЕТИНГОВА СКЛАДОВА У ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ НАУКОВИХ ДОРОбКІВ	
О.В. Ольшевська, Н.Р. Кордзая	168

стимулює прагнення молодих людей до самовираження, розробляє і конструює нові форми навчальної взаємодії, спрямовані на розвиток творчої особистості: «мозковий штурм», різноманітні форми дискусій, круглі столи, засідання груп, дебати, форуми, імітаційно-рольові та змагальні ігри, тощо.

Таким чином, сучасний стан суспільного розвитку зумовив зростання потреб у формуванні творчої особистості з високим рівнем інтелектуального розвитку, творчих можливостей, здатної до створення та засвоєння інновацій у будь-якій галузі. В умовах докорінної реорганізації всіх галузей життєдіяльності проблема формування творчої особистості студента набуває особливої актуальності. Розвиток творчого потенціалу майбутніх фахівців є одним із найактуальніших завдань сучасного суспільства, яке перебуває на етапі глобальних перетворень.

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН В ТЕХНІЧНОМУ ЗВО

С.Ю. Вігуржинська

Зміна пріоритетів в цінностях та цілях освіти, перехід від технокретичного підходу до реалізації його гуманістичної сутності обумовлює актуальність освоєння економічних знань та навиків в нових, постійно змінних соціально-економічних умовах.

Наша дійсність пред'являє високі вимоги до підготовки фахівців. Перед майбутніми керівниками підприємств постають складні задачі формування ринкових відносин, освоєння та впровадження маркетингових технологій, входження в новий інформаційний простір. Наші випускники повинні орієнтуватися в швидкозмінній економічній ситуації, ефективно проявляти себе в різних сферах діяльності, оперативно вирішуючи широкий спектр техніко-економічних проблем.

Організація в нових соціально-економічних умовах спирається на науково-обґрунтований, а не емпіричний рівень знань. Зростає необхідність розвитку економічного мислення у спеціаліста з використанням системного підходу. В свою чергу, це дозволяє критично аналізувати процеси управління, знаходити науково-обґрунтовані методи вирішення управлінських задач, самостійно оновлювати знання, підвищуючи свій професійний рівень.

Сучасна система викладання економічних дисциплін в технічному ВУ-Зі не позбавлена суперечностей. З однієї сторони, назріла гостра необхідність економіки країни в технічно вихованих спеціалістах. З іншої – відсутня відпрацьована концепція формування економічного мислення управлінських задач. Блок економічних дисциплін повинен мати чітку логіку, з точки зору, як змісту, так і послідовності в навчальному плані. Економічні курси галузевого і управлінського характеру повинні бути взаємозв'язані. В нових економічних умовах вища школа стає повноправним суб'єктом ринкових відносин,

змушених трансформувати свою структуру стосовно до підготовки професіоналів. Тільки в таких умовах можливе виховання творчої особистості, здатної створювати нові підприємства, новий бізнес та грамотно ними управляти, знаходити оптимальні рішення в умовах змінних реалій.

Таким чином це свідчить про потребу принципово нових функцій учбового процесу. Формування економічного мислення пов'язано із загальною системою підготовки та забезпечення професійної направленості. Виховання економічного мислення, адекватного новому типу соціально-економічних відносин, передбачає глибоке усвідомлення якісних змін у житті суспільства, критичне осмислення досвіду минулого, подолання сформованих стереотипів. Ця задача має виключно важливе соціальне, економічне та політичне значення, тому що у значній мірі визначає успіх у вихованні покоління, яке впевнено використовує отримані технічні та економічні навички у професійній діяльності.

АПРОБАЦІЯ ДЕЯКИХ ШЛЯХІВ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Т.В. Стрікаленко, О.О. Коваленко

Програма ЮНЕСКО "Освіта для XXI століття", що ознаменувала зміну концепції "освіта на все життя" концепцією "освіта впродовж життя", була прийнята понад 20 років тому (в 1997 р.). До ідеї неперервної освіти періодично звертались вчені-педагоги ще з часів стародавніх Індії та Китаю, таку ідею пропагував і Я. А. Коменський у відомій праці „Пансофія”.

Сьогодні продовжуються спроби уніфікувати теорію неперервної освіти і визначити її сутність. Поступово відбувається пошук нових моделей навчання, спрямованих на неперервне професійне навчання, впровадження інноваційних технологій, які б забезпечували відповідний рівень мобільності спеціаліста, що здатний швидко оволодіти професійними знаннями, вміннями, навичками і за необхідності перекваліфікуватись тощо. Актуальною складовою сучасної моделі розвитку неперервної освіти є виконання нею соціальної функції – в регіоні, в країні [1].

Окрім інших проблем розвитку неперервної освіти, впровадження інноваційних технологій в освітній процес потребує вирішення низки питань, включаючи протиріччя (1) між обмеженими термінами навчання і зростаючими обсягами інформації, які необхідні для життя та праці; (2) між поглибленням спеціалізації у підготовці кадрів і підвищенням вимог до їх загальної професійної культури, а також (3) між класичними методами викладання, що засновані на безпосередньому спілкуванні тих, хто навчається, і тих, хто вчить, і новими інформаційними технологіями, які передбачають індивідуальні заняття у віртуальному середовищі. Змішана освіта, використання методів e-Learning і EdTech сприяють активізації засобів мислення, розвитку